

РЕШЕНИЕ

№ 5729

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7193** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Й. К. против експертно решение (ЕР) № 0295/14.05.2012г. от зас. 079 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), в частта относно непризнат професионален характер на заболяванията й: хроничен бронхит, ХДН-0-1 ст.; хроничен ринофарингит; феномен на Р. на горни крайници. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни (ЗС) Районно управление «Социално осигуряване» В. на Националния осигурителен институт (НОИ) и [фирма] не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С процесното ЕР е определена 50 % трайна неработоспособност (ТНР) на освидетелстваното лице, при водеща диагноза: хронична обструктивна белодробна болест на сърцето, неуточнена и описани общи заболявания. Това решение е прието съвместно от съставите по белодробни (посочен като издател на ЕР), сърдечно-съдови, нервни, УНГ, ортопедични и хирургични болести, както и със становище на специалисти по трудова медицина и професионални болести, което е в

смисъл, че лицето е клинично здраво.

Решението на НЕЛК има двойствен характер – на индивидуален административен акт и на експертно заключение. В последното му качество същото следва да бъде сравнено с приетите по делото две заключения на съдебно-медицинска експертиза, които съдът възприема като обективни, безпротиворечиви и съответстващи на останалите обстоятелства по делото. Първото е изготвено от лице с научна степен – доцент, специалист по белодробни, алергични и професионални болести. Това вещо лице заключава, че правилно е определен процентът ТНР, но по индивидуална преценка би могло в случая да се обсъди професионално заболяване. Второто вещо лице – хирург категорично заключава, че диагнозата вегетативна ангиодистония на горни крайници с исхемични кризи – тип Р., е от общ характер. това заключение е представено в две части – първоначална и допълнителна, след допълнително изслушване показанията на свидетеля В. С. М., която подробно излага преките си впечатления относно средата, в която са работили заедно със жалбоподателката и съдържанието на извършваната трудова функция.

При така установените обстоятелства съдът в настоящия състав намира, че не са оборени констатациите, изложени подробно в ЕР от състави с различни медицински специалности. Съгласно чл.62 от НМЕ, органът на медицинската експертиза следва да определи ТНР въз основа на подробна клинично-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Не се установи се в случая, да са пропуснати релевантни факти от административния орган при определяне на процента ТНР.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл. 168 ал. 1 от АПК, настоящият състав намира, че ЕР е издадено от компетентен орган и в установената форма; при това не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила; ЕР е в съответствие с материалноправните норми и целта на закона. С оглед изхода на делото, разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено искането от страна на ответника за възнаграждение за юрисконсулт. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноски от ответника за възнаграждение на вещо лице са в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Й. К., с ЕГН [ЕГН], против експертно решение № 0295/14.05.2012г. от зас. 079 на Националната експертна лекарска комисия в частта относно непризнат професионален характер на заболяванията й: хроничен бронхит, ХДН-0-1 ст.; хроничен ринофарингит; феномен на Р. на горни крайници.

ОСЪЖДА В. Й. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

